„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 158. Czwartek 14. Lipca 1870. **Rok wydania 60.**

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z dnia 4. lipca b. r. nadał Antoniemu Tittel, gremialnemu nadradcy finansowemu, posadę powiatowego dyrektora finansowego we Lwowie z tytułem i charakterem nadradcy finansowego i mianował Michała Pokińskiego, radcę finansowego i powiatowego dyrektora finansowego w Brodach, nadradcą finansowym w gremium galicyjskiej krajowej dyrekcyi finansowej.

Jego Exc. minister sprawiedliwości nadał opróżnioną w Makowie posadę adjunkta sądu powiatowego auskultantami Mieczysławowi Michniewiczowi.

Jego Exc. minister sprawiedliwości przeniósł Jana Schön, sędziego powiatowego w Jaśle, na jego własne żądanie i w tym samym charakterze do Opoczny.

Szef c. k. namiestnictwa mianował konceptowego praktykanta przy magistracie lwowskim Adolfa Stanisława Schwabego konceptowym adjunktem przy c. k. namiestnictwie.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 30. lipca 1870.

Część nieurzędowa.

Lwów, 14. lipca.

Uzupełniając nasze wczorajsze doniesienie o wyborach posłów z większych posiadłości donosimy, że w Sanoku wybrani zostali: pp. Ludwik Skrzyński, Zenon Słonecki i c.k. radca namiestnictwa Edward Gniewosz a w Nowym-Sączu dawni posłowie pp. Franciszek Trzecieski i Józef Szujski.

Zaledwie w dwóch po sobie następujących artykułach odparliśmy zarzuty, z jakiemi „Dziennik polski“ wystąpił przeciw zachowaniu się władz rządowych w obec rozruchów i excesów ulicznych, których miasto nasze w upłynionym tygodniu było widownią, zaledwie wykazaliśmy w pomienionych artykułach bezzasadność twierdzenia, jakoby władze bezpieczeństwa polegając tylko na interwencyi samych obywateli, „patrzyły przez palce na wszystko, co się dzieje“, a już przychodzi nam rozprawić się z zarzutami wręcz przeciwnego kierunku, jakie napotykamy w organie drugiego stronnictwa.

Oto wczorajszy „Dziennik Lwowski“ biorąc asumpt z artykułu zamieszczonego jeszcze w sobotę w „Gazecie Lwowskiej“, zbija w dłuższym wywodzie przytaczając rozmaite fakta twierdzenie nasze, iż podczas ponawiających się w czwartek i w piątek rozruchów ulicznych, nie widzieliśmy nigdzie, żeby kto z poważniejszych obywateli, a w szczególności rękodzielników naszych, wpływał był na poskromienie wyuzdanego zuchwalstwa.

Nie zaprzeczamy bynajmniej prawdziwości podanych przez „Dziennik Lwowski“ szczegółów, według których kilka a może kilkanaście osób dbałych o utrzymanie porządku i o odwrócenie stanowczych kroków ze strony władzy bezpieczeństwa przeciw tłumom rozdrażnionym do wysokiego stopnia agitacyami wyborczemi, usiłowało w piątek wieczór zapobiedz zbiegowiskom, któreto usiłowania, według twierdzenia tego samego dziennika, okazały się bezskutecznemi; to jednak wcale nie uwłacza zupełnej i istotnej prawdzie, iż przy ekscesach nocnych właśnie z piątku na sobotę, mianowicie przy wybijaniu szyb w domach przy niższej ulicy Karola Ludwika, tudzież na Syxtuskiej i na ulicy Szerokiej a potem na ulicy Wałowej i Nowej, nikt z poważniejszych obywateli nie powstrzymywał swawoli ulicznej i tylko władza bezpieczeństwa a po części i wojsko zapobiegły dalszemu szerzeniu się rozruchów i przywróciły ostatecznie spokojność.

Faktem jest również, że do zbiegowisk we czwartek i w piątek przyczyniały się głownie tłumy młodzieży rzemieślniczej pozbawionej podówczas wszelkiego nadzoru a zachęconej widoczne obecnością licznej publiczności przypatrującej się ciekawie tym niecnym wybrykom. Jak dalece inne fakta przytoczone przez „Dziennik lwowski“ a odnoszące się do wypadków w mowie będących. są prawdziwe, wykaże śledztwo w tej sprawie wytoczone.

Pozostaje nam jeszcze tylko skonstatować, że zarzuty wręcz przeciwne czynione władzom bezpieczeństwa przez organa dwóch stronnictw reprezentowanych przez „Dziennik polski“ i „Dziennik lwow.“ wskazują dostatecznie, że rząd w obec zajść wspomnionych, których pierwotnego zawiązku należy szukać w rozdrażnieniu tłumów poprzedniemi agitacyami wyborczemi, niezaniedbując koniecznie potrzebnych środków ostrożności, zajmował, jakeśmy to dostatecznie wykazali w poprzednich artykułach, stanowisko zupełnie bezstronne i jako takie jedynie odpowiadające sytuacyi.

Według doniesienia „Neues Wiener Tagblattu rząd węgierski miał posłać notę do kanclerza państwa hr. Beusta, prosząc go, by wpływem swoim starał się usunąć wszelkie trudności, któreby wstrzymywać mogły zwołanie sesyi rady państwa. Rządowi węgierskiemu ma zależeć na tem, by delegacye zebrały się najpóźniej na początku października. Nota ta miała być przedmiotem posiedzenia ministeryum węgierskiego z d. 10. b. m.

Z Zary donoszą, że według rezultatu ukończonych wyborów sejm dalmatyński składać się będzie z 10 narodowców, 16 autonomistów i 5 posłów, których program polityczny dotychczas nie jest znany.

Wywołane kandydaturą księcia Ludwika Hohenzollern nieporozumienie pomiędzy Francyą a Prusami dotąd jeszcze jest jednakowo groźnem. Dotychczas jeszcze akcya dyplomatyczna nie potrafiła sprowadzić sporu tego na tor pokojowego załatwienia. W obec takiej sytuacyi podróż kanclerza państwa hr. Beusta do Gastein została odroczoną.

Do Ems, gdzie obecnie bawi król pruski, przybył w piątek francuski poseł przy dworze pruskim hr. Benedetti i powołany został w sobotę popołudniu do króla. W ten sam dzień przybyła także do Ems królowa pruska. Że przyjazd ten królowej zostaje w związku ze sprawami bieżącemi zdaje się nie podlegać wątpliwości, gdyż przed kilku dniami poseł francuski widział się z królową pruską w Koblencyi.

Bióro telegraficzne Wolffa donosi: Rząd oznajmił reprezentantom Związku północnego w Niemczech (zazwiązkowych), iż wstrzymywał się od wszelkiego wpływania na wybór króla hiszpańskiego i wstrzymywać się będzie. Poufnemu rozbiorowi stanął na przeszkodzie ton, w jakim minister francuski przemawiał w Izbie.

„Moniteur belge“ oświadcza, iż doniesienie dzienników francuskich, jakoby rząd belgijski odpowiedział przychylnie na notyfikacyę o kandydaturze ks. Hohenzollerna, jest bezzasadnem.

Na posiedzeniu angielskiej izby niższej oświadczył Glad-stone, iż Anglia dołoży wszelkich starań i wpływów przyjacielskich, aby zapobiedz wszelkiemu wstrząśnieniu europejskiemu mogącemu wywiązać się z kandydatury Hohenzollerna. Podsekretarz stanu Otway oświadczył, iż bezzadną jest pogłoska o sprzyjaniu Anglii kandydaturze hiszpańskiej.

Lord Granville miał dnia 9. b. m. przesłać do Berlina notę, w której zaleca królowi pruskiemu, aby ogłosił kandydaturę Hohenzollerna za tymczasową, o której dopiero mocarstwom mają być udzielone wyjaśnienia dyplomatyczne.

W parlamencie włoskim postawili dnia 11. bm. Corte i Nicotera interpelacye o Hiszpanię i Rzym, tudzież z powodu wyjaśnień Olliviera. Minister Visconti-Venosta odpowiedział: Rozprawy nad polityką zagraniczną przypadają nie w porę. Co się tyczy kwestyi okupacyi francuskiej w Rzymie, chwila nie jest jeszcze właściwą. Co do kandydatury Hohenzollerna rząd przystąpił do mocarstw interesowanych, gdyż w obecnem rozpadnięciu najgłówniejszy interes Włoch i Europy polega na utrzymaniu pokoju.

Dzienniki rządowe hiszpańskie zapewniają, że Hiszpania odpowiedziała na notę francuską w tym duchu, jako niemiała zamiaru podsuwać Francyi trudności, lecz stara się wynaleść sposób rozwiązania kwestyi monarchicznej. W przypadku wojny między Francyą a Prusami, Hiszpania nie wzięłaby udziału przypuściwszy, że niepodległość jej będzie szanowaną.

Wiedeń. „Wiener Abdp.“ pisze: „Przed kilku dniami donieśliśmy, że wiadomość tutejszych dzienników o przeniesieniu na stopę wojenną bateryi polowych i kolumn amunicyi, jest zupełnie bezzasadną. Jeden dziennik jednakże dotąd niechce się tem zaspokoić i nietylko powtarza swe dawne doniesienia, ale nadto stara się poprzeć je przytoczeniem jakiegoś reskryptu ministerstwa wojny. W obec tego doniesienia ponownie oświadczyć musimy, że wiadomość tego dziennika jest mimo to zmyśloną. Istnieje wprawdzie reskrypt ministerstwa wojny wydany pod tym samym numerem, który przytoczył ten dziennik, ale nie ma tam mowy o przeniesieniu na stopę wojenną bateryi polowych. W reskrypcie tym ministerstwo wojny na podstawie ówczesnych wykazów ubytku zapasów w pojedynczych składach dało potrzebne wskazówki dla normalnego zapełnienia tego ubytku. Nadto jeszcze przytoczone akta noszą datę 21. maja i 3. czerwca, co zbija zupełnie tę kombinacyę, jaką powyższy dziennik do tych wojskowo-technicznych środków administracyjnych przyjązać usiłuje.“

Berlin. Kandydatura księcia Leopolda Hohenzollern do tronu hiszpańskiego i wynikłe ztąd waśnie pomiędzy Francyą a Prusami zajmują oczywiście także i całe Prusy. Prasa berlińska umywa obecnie od wszystkiego ręce, chcąc wmówić w ludzi, że król Wilhelm ani dał, ani też potrzebował dawać swego zezwolenia księciu Leopoldowi do kandydowania o koronę hiszpańską, że cała ta kwestya nie obchodzi wcale rządu pruskiego. Jedyna „Berlin. Börsen Ztg.“ lubo się także zgadza z wywodami swych koleżanek, zachowuje nadzwyczaj w artykułach swoich hardą postawą w obec Francyi.

Dziennik ten z d. 9. b. m. pisze: „I dziś nie ma nic nowego do doniesienia z dziedziny politycznej a specyalnie w kwestyi francusko-pruskiego zawikłania, a nawet można dodać, że w sprawie tej tu ztąd nie może nic być do donoszenia, ponieważ w tutejszych decydujących kołach trwają w zapatrywaniu, że cała kwestya hiszpańskiej kandydatury do tronu wcale nie dotyka interesu pruskiego, zatem dla gabinetu berlińskiego żadnej polityczności nie posiada ważności. W tym duchu też, jak się dowiadujemy, zredagowane są orzeczenia, jakie na francuskie reklamacye do Paryża przesłano. Również tak samo stanowczo miano w duchu tym się wysłowić, że właśnie dla tego najmniejszego nie ma powodu mięszania się w całą tę sprawę, czy to popierająco, czy to zakazująco, czyli innemi słowy, w tej chwili dano już w Paryżu w stanowczy sposób do zrozumienia, że urojeniu francuskiemu, któreby mogło być skierowane do króla pruskiego, ażeby tenże zakazał księciu Leopoldowi Hohenzollern przyjąć hiszpańską koronę królewską, nie myślą tu w żaden sposób być powolnymi. W tem może leży

strona niebezpieczna sytuacyi; lecz właśnie im bardziej się się jest przekonanym, że tu chodzi o lekkomyślne i nieuprawnione mięszanie się polityki francuskiej do prawa stanowienia o sobie narodu, o absolutne zaparcie się wszelkich dotychczasowych zasad napoleońskich, o wybitne zuchwalstwo w óbec Prus, tem niemożliwszem się staje, tutejsze działanie choćby tylko o włos jeden zmienić dla żądań francuskich. Wszystko, co uczynić można, jest, kwestyi tej przez całe sformułowane oświadczenia odjąć wszelki charakter polityczny, a to już, o ile nasze informacye sięgają, w bardzo stanowczy sposób uczyniono, tak że, jak to jeszcze raz powtarzamy, w Paryżu już nie znajdują się absolutnie w żadnej wątpliwości pod względem tutejszych zapatrywań i intencyi. Lecz jak w całej tej sprawie hałaśliwe wystąpienie francuskie tak jaskrawo odbija od zachowanego tu spokoju, tak się też rzecz ma z dzisiejszem doniesieniem, że z Tulonu wypłynąć mają okręty, ażeby przywieść wojska z Afryki. Czy tym podobne wyśmiewane tu strachy na Lachy mają jaki może wpływ wywrzeć? Tu ze strony wojskowej ani najmniejszej nie zwracają uwagi na całą tę sprawę, z czego wnioskować w każdym razie można, że przyjście do ewentualności wojennych z tego powodu zaliczają do niepodobieństw. Naczelnik sztabu jeneralnego, jenerał Moltke, bawi w zaciszu wiejskiem w swoich dobrach w Szląsku, nigdzie nic takiego się nie dzieje, coby choć cokolwiek hałasom francuskim było podobne. Ten spokój i ta samowiedza powinny też w koła kupieckie wlać zaufanie i złamać silne i często znachodzące się pesymistyczne zapatrywania się. Jedyne niebezpieczeństwo leży w tem, że ze strony francuskiej wmówiono w siebie, że nie chcąc się narażać na wielką klęskę, cofnąć się nie można. Zawsze przecież i wtedy ostrze skierować będzie można tylko przeciwko Hiszpanii a nie przeciwko Prusom.

Paryż. Nigdy jeszcze spokój europejski nie był tak nagle zagrożonym, jak w chwili obecnej. Kandydatura księcia Hohenzollern oburzyła całą Francyę. Ze sprawy tej zrobiono natychmiast casus belli a całe dziennikarstwo i powszechna opinia publiczna popochwaliły ten pośpiech i energię rządu francuskiego. Wojna z Prusami — jest dzisiejszem hasłem Francuzów i wszystkich prawie dzienników. Prawdopodobieństwo wybuchu wojny lub pokojowego załatwienia sporu francusko-pruskiego nie da się dokładnie określić. W chwili najgroźniejszej jedna nota pruskiego rządu czyniąca zadość zadaniom Francyi może zażegnać całą burzę. Ale nadzieja, że Prusy uczynią zadość tym żądaniom, jest dzisiaj słabszą, niż przed kilku dniami. Obojętny i zimny ton półurzędowych organów pruskich, które udają zdziwienie na widok gróźb i zbrojeń francuskich i uważają kandydaturę księcia Hohenzollern za sprawę nieobchodzącą wcale Prusy, zmniejsza także nadzieję pokojowego załatwienia tej sprawy groźnej. Francya zbroi się tak, by zaraz po otrzymaniu odmownej odpowiedzi z Berlina rozpocząć mogła akcyę wojenną. Mimo to jednakże gabinety europejskie z podwójną gorliwością pracują nad tem, by utrzymać pokój w Europie. Rezultat tej akcyi dyplomatycznej jest w tej chwili więcej niż kiedykolwiek niepewny i nieodgadniony.

Ciekawym bardzo jest artykuł „Monitora“ z d. 9. b. m. Organ Olliviera pisze: „Sytuacya wywołana przyjęciem propozycyi Prima ze strony księcia Leopolda Hohenzollern jest całkiem jasną. Interesowanemi stronami są tu Prusy, Hiszpania i Francya. Niepodobna upatrywać dwuznaczności w stanowisku tych mocarstw. Pruski rząd nadużywając od czteru lat cierpliwości naszej i całej Europy, przekroczył wszelkie granice. Marszałek Prim zrobił prawdziwą intrygę, która dla Francyi sprowadzić może najgroźniejsze następstwa. Życzliwość dla Prus doprowadziliśmy do szczytu. Hiszpania i rząd hiszpański mogą nas tylko pochwalić i pewni jesteśmy, że rząd cesarza także i w przyszłości złoży dowody swej życzliwości. Jeżeli polityka nasza w obec Hiszpanii musi być umiarkowaną, to stanowisko nasze wobec Prus jest całkiem inne. Mocarstwo to łudząc się pierwszemi swemi zdobyczami, zdaje się dążyć do przewagi i panowania w Europie. Czas już położyć kres takim dążnościom. Kwestya musi być rozszerzoną. Dziś nie jest już dostatecznem zrzeczenie się księcia Leopolda Hohenzollern, gdyż to byłoby tylko zręcznem postępowaniem hr. Bismarcka, skierowanem do tego, ażeby nas rozbroić a tymczasem zająć lepsze stanowisko dyplomatyczne i przygotowawszy siły wojenne i opinię publiczną w Niemczech, wplątać nas w nowe i groźniejsze zawikłania. Najumiarkowańszym warunkiem którego żądamy i któryby nas dzisiaj mógł zadowolić, byłoby formalne potwierdzenie i absolutne wykonanie pokoju pragskiego stosownie do jego myśli i dosłownego brzmienia a mianowicie: wolność południowo-niemieckich państw; opuszczenie twierdzy moguńckiej, która do południa należy; zrzeczenie się wszelkiego wpływu wojskowego po za Renem i wykonanie artykułu V. względem Danii. Te jedynie rękojmie mogą nas zadowolić. Jeżeli one odmówione zostaną, natenczas nasze żądania mogą się tylko powiększyć.“

— W Tulonie przygotowują do wojny okręty: „Semaphore“, „Intrépide“, „Charlemagne“, „Magellan“, „Panama“ i „Mayence“. Gdyby wojna wybuchła, zostanie admirał Bonet-Willaumez głównym dowódzcą floty, a admirał la Ronciere Le Nouiy szefem sztabu generalnego floty. Okólnik ministra wojny wzywa wszystkie władze wojskowe na prowincyi, ażeby w trzech dniach doniosły, jakie zapasy mają w swych magazynach. Ułożono się już tak z administracyami kolei żelaznych, że na dane hasło staną będzie mogła nad Renem natychmiast armia 150tysięczna. Gwardya narodowa ma być zwołaną niezadługo. Znaczne zapasy wojenne odwożą koleje żelazne już teraz na granicę wschodnią. Twierdze na granicy wschodniej są już tak zaopatrzone, że w potrzebie dostarczą armii amunicyi. Plan kampanii ma już być ułożony. Pomiędzy generałami, którzy obejmą dowództwo znajduje się także i Trochu.

Rzym. W ostatnich dniach czerwca i pierwszych lipca odbyły się 79, 80 i 81 jeneralna kongregacya soboru. Przy 79 kongregacyi dnia 30. czerwca odprawił mszę msgr. Rotundo, arcybiskup z Tarentu. Potem nastąpiła dyskusya nad czwartym rozdziałem schematu o nieomylności. Przemawiali: msgr. Sergeut, biskup z Quinpor; msgr. Zelo, biskup z Aversa; msgr. Ferri, biskup z Casale; msgr. Maupoint, biskup z Réunion; msgr. Verat, biskup z St. Augustin. Na tem posiedzeniu rozdano drukowane poprawki do trzeciego rozdziału. Poprawek tych jest 72. W końcu uwiadomił przewodniczący kardynał de Angelio zgromadzeniu o śmierci biskupa z Cloutort msgr. Derry. Siedemnasty już zatem z kolei biskup umiera podczas soboru. Na drugiej kongregacyi d. 1. lipca odprawił mszę podług obrządku Maronitów msgr. Bostani, arcybiskup z Tyrus i Sidon. Przemawiali potem: msgr. Paya Rica, biskup z Cuença; msgr. Collet, biskup z Luçon; msgr. Maret, biskup z Sura; msgr. David, biskup z Brieuc; msgr. Adames, biskup z Luxenburga; msgr. Greith, biskup z St. Gallen. Na 81 jeneralnej kongregacyi odprawił mszę msgr. Haynald, arcybiskup z Colocza; przewodniczył kardynał de Luca. Przemawiali potem nad czwartym rozdziałem schematu o nieomylności papieża msgr. Nulty, biskup z Meath; msgr. Mermillod, biskup z Hebron; msgr. Meignan, biskup z Chalons; msgr. Ramadié, biskup z Perpignan; msgr. Martinez, biskup z St. Christoph; msgr. Moreyra, biskup z Ayacacho w Peru; msgr. Aggasbati, biskup z Sinigaglia; msgr. Gaotaldi, biskup z Saluzzo i msgr. Freppel, biskup z Angers.

„Allg. Ztg.“ podaje w dosłownem brzmieniu petycyę ojców soboru o odnowienie posiedzeń. Petycya ta jednakże mało ma podpisów.

Madryt. Z powodu groźnego położenia, rejent Serrano wrócił d. 8. b. m. wieczór do Madrytu i znalazł dobre u ludu przyjęcie. Zaraz po swojem przybyciu miał długą i przyjacielską naradę z posłem francuskim Mercier. Zapewniano, że powiedział posłowi, iż będąc rejentem konstytucyjnym, wziął sobie za modłę, aby nie odsuwać się od uchwał powziętych przez ministrów, a osobliwie w kwestyi kandydatury, choćby ta była mu niemiłą, gdyż nie chce rodzić pozorów, jakby chciał przedłużać swoją rejencyę. Rząd hiszpański umocował swoich pełnomocników do kategorycznego zaprzeczenia, jakoby kandydatura ks. Leopolda była przygotowaną w duchu dla Francyi nieprzyjaźnym i aby Prim zwracał się do Bismarka dla uzyskania zezwolenia króla pruskiego. Rokowania prowadzone były wyłącznie z księciem Leopoldem bez udziału hr. Bismarka. Rozesłano posłom hiszpańskim za granicą notę wyjaśniającą, która odpiera wszystkie niechętne przeciw Primowi zarzuty.

„Imparcial“ przypisuje krokom ostrożności zarządzonym przeciw karlistom ten fakt, że wydano rozkaz powołania bezwłocznie popisowych, nakazano ich umundurować i ćwiczyć; tudzież obsadzić niektóre pozycye strategiczne na północy. Montero Rios ma dziś przybyć do Madrytu. Twierdzenie „Gaulois“, że Espartero pisał do Prima, iż wobec kandydatury Hohenzollerna poleca stronnikom swoim popierać ks. Alfonsa, jest bezzasadne.

Bukareszt. Usiłowania rumuńskiego stronnictwa radykalnego zmierzające do wywołania niepokojów podczas zwołania izby albo do przerwania prac izby nie powiodły się wcale. Izba zajęła się bez żadnej przeszkody sprawdzeniem wyborów. W obec tego spokojnego toku spraw Anglia, Francya i Austrya udzieliły posłom swoim urlop.

Kronika.

(Posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dzisiaj o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Przedłożenie kontraktu o najem realności pod N. 140 m. na areszta miejskie. Sprawozd. radny p. Dr. Milleret. 2) Udzielenie przyrzeczenie przyjęcia do gminy: pp. Sewerynowi Wasilewskiemu i Dr. Wincentemu Zakrzewskiemu. Sprawozd. radny p. Patraszewski. 3) Urządzenie spinalni dla straży ogniowej. Sprawozdawca radny p. Dr. Milleret. 4) Wnioski sekcyi III. co do budynków wyprowadzić się mających w dworcu budowlanym. Sprawozd. radny p. Żaak. 5) Dekret wys. c k. Namiestnictwa w sprawie pokrywania potrzeb kościelnych tutejszych parafi. Sprawozd. radny p. Dr. Starzewski. 6) Podanie p. Mikołaja Oehmana (rymarza) o nadanie prawa miejskiego. Sprawozd. radny p. Patraszewski.

(Nieszczęsne wypadki.) W kopalniach nafty w Borysławiu w powiecie drohobyckim dwaj robotnicy Hryń Sowiak i Moritz Rosenmann udusili się gazem w ostatnich dniach ubiegłego miesiąca. W jednym szybie zaś znaleziono d. 20. z. m. zwłoki nieznajomej osoby.

(Pożary.) Dnia 6. czerwca zgorzała w Starej wsi w powiecie grybowskim zagroda włościańska. Przyczyną pożaru była nieostrożność. D. 28. czerwca zgorzał w Górze ropczyckiej w powiecie ropczyckim dach jednego domu. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 124 złr. D. 2. lipca zgorzały w Lackiej woli w pow. mościckim trzy zagrody włościańskie. Ogień miał być podłożony. Szkoda wynosi 1800 złr. D. 2. lipca zgorzały w Radłowie w pow. brzeskim dwie zagrody włościańskie. Przyczyną pożaru była nieostrożność. Szkoda wynosi 300 złr. D. 9. lipca zgorzał w Gródku w pow. grodeckim dach na stajni eraryalnej. Przyczyna pożaru niewiadoma.

— Czytamy w „Czasie“: Onegdaj odbyły się wybory dostojników akademickich na rok szkolny 1871. Wybór rektora wypadł z kolei na wydział filozoficzny, i obrany został profesor dr. Józef Kremer; dziekanami zaś: na wydziale teologicznym: profesor i kanonik dr. Sosnowski; na wydziale prawniczym: prof. dr. Heyzmann; na wydziale lekarskim: prof. dr. Gilewski; wydział zaś filozoficzny dopiero w bieżącym tygodniu przystąpi do wyboru dziekana.

(Połączenie kanałem Liverpolu z Manchestrem.) Przekopanie kanału Suezkiego daje, jak widać, popęd do innych tego rodzaju przedsięwzięć. Anglicy postanowili połączyć kanałem dwa najhandlowniejsze miasta swoje Manchester i Liverpol. Pierwsze z tych miast nad rzeką Irwell leżące, odległe jest o 30 mil angielskich od wybrzeża morskiego; Liwerpol zaś położony jest przy ujściu tejże rzeki do morza, tak że kanał zajmować będzie około 33 mil angielskich długości, a roboty ograniczą się na rozszerzeniu i wygłębieniu koryta rzeki. Kanał będzie miał 80 stóp szerokości w dolnej części, a 200 w górnej; głębokość zaś najmniejsza będzie stóp 22. Koszta na przeprowadzenie kanału wyniosą 2,500.000 funtów sterlingów; roczny zaś z niego dochód obliczają na 300.000 funtów sterlingów.

(Największa w świecie biblia.) W Londynie u Puttick et Simpson sprzedano w tych dniach największą w świecie biblię za 165 funtów szterlingów t. j. 1650 złr. Jest to wspaniałe wydanie Macklina. Dawny jej właściciel, zmarły John Gray Bell z Manchester wzbogacił ją 11.000 miedziorytami i rysunkami. Całe dzieło składa się z 63 wielkich tomów in folio.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 13. lipca. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 50 c. do 9 złr. 70 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 80 c. do 5 złr. — c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 75 c. do 5 złr. — c., owies 100 ℔ 3 złr. 30 c. do 3 złr. 40 c., kukurudza 170 ℔ 5 złr. 25 c. do 5 złr. 50 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 40 c. do 4 złr. 60 c., koniczyna 180 ℔ 31 złr. — c. do 32 złr., rzepak 13 ℔ — złr. — c. do — złr. — c., lnianka 150 ℔ — zł. — c. do — złr. — c., groch 180 ℔ 5 złr. 40 c. do 6 złr. 50 c.; łój 100 ℔ 32 złr. — c. do 32 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 17 złr. 50 c. do 18 złr. — c., chmiel 100 ℔ 45 złr. — c. do 45 złr. 50 c.; spirytus wiadro 15 złr. 25 c. do 15 złr. 50 c.

Ceny targowe w miesiącu czerwcu:

	Miejsce targu: Borszczów zr.	c.	Jezierzany zr.	c.	Kudryńce zr.	c.	Mielnica zr.	c.	Skała zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	3	75	4	.	3	40	3	70	3	50
„ żyta	1	70	1	80	1	60	1	80	2	.
„ jęczmienia . .	1	60	2	.	1	60	1	80	1	50
„ owsa	1	20	1	20	1	25	1	70	1	40
„ grochu	1	60	1	60	2	.	.	.	.	
„ hreczki	1	60	1	90	2	.	1	70	2	.
„ kukurudzy . . .	1	40	1	60	1	50	1	80	1	50
„ ziemniaków . .	.	.	.	.	.	40	.	80	.	.
Cetnar siana	2		1	60	2	.	2	.		.
Sąg drzewa twardego	7	50	8		12	.	10	50	7	.
„ „ miękkiego	.	.	7	50	.	.	8	50	.	.
Funt mięsa wołowego	.	15	.	14	.	16		14	.	14
Miara wina	.	.	1	20	.	.	.	70	.	75
„ piwa	.	16	.	16	.	16	.	16	.	16
Wyrobnik z wiktem	.	18	.	20	.	12	.	25	.	18
„ bez wiktu .	.	35	.	35	.	25	.	40	.	25

Telegramy Gazety Lwowskiej.

(Spóźniony.)

Wiedeń, 13. lipca. „Tagespresse“ wyraża przekonanie, że stanowisko Austryi może być tylko neutralnem, dopóki wojna ogranicza się tylko na Prusy i Francyę. Gdyby jednakże trzecie mocarstwo przystąpiło do akcyi natenczas stanowisko Austryi musiałby być wzięte ponownie pod rozwagę.

Paryż, 13. lipca. „Figaro“ otrzymał następujący telegram: Mühlhausen, 11. lipca. W Loewach (w księstwie Badeńskiem) oficerowie pruskiego sztabu głównego robią przygotowania do założenia oszańcowanego obozu na 25.000 żołnierzy. Wczoraj o godzinie szóstej wieczorem renta 69.95, gdyż mimo zrzeczenia się kandydatury ze strony księcia Hohenzollern trudności nie uważają tu za usunięte.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 12. lipca

Hotel George: PP. Hr Dunin-Borkowski S., z Wiednia — Hr. Koziebrodzki J., z Podola. — Br. Schönberg E., z Saksoni. — Babecki K., z Byszowa. — Burzyński T., z Królestwa

Hotel europejski: Kosakowski W., z Wołynia.

Hotel Langa: Kocyde de Cenisberger, c. k. major, z Złoczowa.

Hotel angielski: Hr. Romer F., z Inwaldu. — Stecki T. J., z Królestwa. — Klametzky J., c. k. nadpor., ze Stryja. — Isil K., c. k. porucz., z Drohowyża.

Dnia 13. lipca.

Hotel George: PP. Hr. Jabłonowski A., z Rawy. — Hr. Michałowski T, z Przemyśla. — Horodyski K., z Krogulca. — Jędrzejewicz M, z Sniatyna. — Carouzo J. A., z Multan. — Łomnicki K, z Wareża.

Hotel europejski: Bogusz G., z Wyryczanki. — Boniecki B., z Kaźni. — Bukowski J., z Kunkolnik. — Jedrzyjewicz J., z Żurawca. — Kiachnaur J. W., z Warszawy. — Miliński J., z Cecowa. — Zachert A, z Litwy.

Hotel Langa: Semler J., c. k. kap, z Złoczowa.

Hotel angielski: Doboszyński M., c. k. sęd. pow., z Radziechowa. — Grocholski Iz., z Oserdowa. — Hulimka A., z Leszczkowa. — Komar T., z Uścia. — Kruszewski J., Chorobrowa. — Lang B., z Woticy — Szczepański T., z Czajkowic. — Akolimowski J., z Dynisk. — Grocholski W., c. k. pens. kap., z Szczypiatyna.

Hotel podolski: Wroczyński L., z Wołynia.

Pod białym koniem: Raczyński A., z Opoki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 12. lipca.

PP.: Hr. Baworowski W., do Wiednia. — Hr. Dzieduszycki S, do Niesłuchowa. — Hr Karnicki A., do Królestwa. Hr. Tarnowski W., do Wróblowic. — Czeschik J., c. k. star., do Nadwórny. — Kwiatkowski W., kap., do Strzelisk. — Brodecki A., do Krakowa. — Cieszkowski R., do Królestwa. — Kunaszewski D., do Wojniłowa. — Łukasiewicz, Ig., do Hanczarowa. — Ochocki S., do Krakowa. — Łodyński S., do Nahorca. — Szczezański A., do Laszek zaw. — Teodorowicz K., do Michalcza. — Zarzycki T., do Chotyluba.

Dnia 13. lipca.

PP.: Ks. Ghyka A., do Multan. — Hr. Romer F., do Inwald. — Br Schönberg E, z Czerniowiec. — Steinkeller O., kap., do Lubieńca. — Klametzky J., c. k. nadpor., do Stryja. — Isl K., c. k porucz., do Drohowyża. — Jokisz B., do Kąpiel. — Juśkiewicz F., do Rzeszowa. — Krzeczunowicz K., do Komarowa. — Kroupensky M., do Roman. — Przezdziecki A, do Botuschan. — Stecki T. J., do Wiednia. — Smiłowicz J., na Podole.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. lipca 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323 62	+ 19 2	68	Pd. b. sł.	0
2. god. po poł.	323 49	+ 27.2	48	PdZ. mi	6
9. god. wiecz.	323 23	+ 19 4	82	PdZ. sł.	6

wieczorem błyskawice w PnZ.

Dnia 13. lipca 1870 r. wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące liczby:

5. 7. 39. 40. 33.

Następne ciągnienia przypadną w dniu 27. lipca i 10. sierpnia 1870.

TEATR.

Jutro (przedst. polskie): „**Adryanna Lecouvreur**“, dramat w 5 aktach z francuskiego. Ostatni gościnny występ p. Heleny Modrzejewskiej.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn.	sprzedaże	Kurs	przeciętny	Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 13. lipca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	226	—	227	75
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	194	50	196	50
„ banku hip. galic. .	—	—	—	—	96	—	98	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	71	50	73	—
Listy z Tow. kred. gal. 5% w. a. . . .	—	—	—	—	83	—	83	60
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	74	50	75	50
Banku hip. gal. . . .	—	—	—	—	90	30	91	—
Gal. zakł. kr. włośc. .	—	—	—	—	90	50	91	50
Oblig. ind. gal. . . .	—	—	—	—	71	50	73	—
„ W. Ks. Krak. . .	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	191	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	5	68	5	80
„ cesarski . . .	—	—	—	—	5	73	5	85
Napoleondor	—	—	—	—	9	83	10	—
Pół imperyał rosyjski .	—	—	—	—	9	95	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	89	1	95
„ papierowy „	—	—	—	—	1	52	1	53
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe .	—	—	—	—	1	81	1	83
Srebro	—	—	—	—	119	50	120	50

(Kolumna pionowa: oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. lipca 1870.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

(Za 100 zł.)	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	63.25	63.75
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	— —	220.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów . .	—.—	220 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4% . . .	84.—	86.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5% . . .	90.—	90 50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5% . . .	97.50	98 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł. . . .	110.—	111.—
Renty Como po 42 lir. austr.	—.—	—.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar
Czech	—.—	—.—
Bukowiny	—.—	—.—
Galicyi	74.25	74.75
Niższej Austryi	—.—	—.—
Siedmiogrodu	—.—	74.—
Węgier	77.—	78.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% . . .	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	—.—	—.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	194 —	196.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	228 50	229.50
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40% . . .	800.—	810.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40% . . .	—.—	—.—
Banku narodowego	660.—	670.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	530.—	540.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	184.—	186.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a. . . .	1890	1900
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	210.—	212.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	178 —	180 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	348.—	350.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	179.—	179 50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	105.—	106 —
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6% . . .	—.—	—.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91. —	92 —
Węgier. Towar. ziemskie po 5½% . . .	—.—	90.—
„ „ „ (renta) po 6% . . .	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

(za 100 zł.)	pien.	towar
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91. —	92.—
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	—.—	— —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97.50	98.—

5. Losy.

(za sztukę)	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. . .	147.—	148. —
Clarego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	—.—	—.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. . . .	—.—	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	—.—	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
St. Genois „ 40 „ „	—.—	—.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	—.—	—.—
Windischgratza „ 20 „ „	—.—	—.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol.	105.50	105 75
Augsburg za 100 zł. w p. n.	104.60	104 90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	104.75	105.—
Hamburg za 100 M. B.	93.—	93 20
Londyn za 10 ft. szt.	125.75	126 —
Paryż za 100 fr.	50.—	50.—

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5 97	5 99
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.05	10.06
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.25	122.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. lipca.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	55	25
„ „ w srebrze	64	25
Losy z 1860. roku	89	—
Akcye banku wiedeńskiego	685	—
„ „ kredytowego	238	—
Londyn 10 funtów szterlingów	122	75
Srebro	120	—
„ towarem	—	—
Napoleondor	9	88

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1592) **Edykt.** (3)

L. 2415. C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Izaaka vel Icyka Szwagra, że przeciw niemu Sara Reize Szwager o przyznanie własności części realności pod l. 38 i 79 w Złoczowie na jego imię intabulowanych pod dniem 21go kwietnia 1870 do l. 2415 pozew wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 25. lipca 1870 o 11tej godzinie przed południem wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego pana adwokata Dra. Billeta z substytucyą pana adwokata Dra. Heynego za kuratora nieobecnemu ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w przeciwnym bowiem razie wyniknie z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 18. maja 1870.

(1599) **Edict.** (2)

Nro. 4118. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird bekannt gemacht, es sei am 8. April 1869 Carl Neuduch in Lipnik ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben. Da dem Gerichte der Aufenthaltsort der Tochter Katharina Neuduch verehelichte Babajew unbekannt ist, so wird dieselbe aufgefordert, sich binnem 1 Jahre von dem unten gesetzten Tage an bei diesem Gerichte zu melden und die Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für sie in der Person des Hr. Advocaten W. C. Ehrler aufgestellte Curator abgehandelt werden würde.

K. k. Bezirksgericht

Biała, am 1. Juli 1870.

(1613) **Konkurs.** (1)

Nr. 10965. Posady poczmistrzów przy nowo utworzyć się mających c. k. urzędach pocztowych:

Wzdów, Łapanów, Muchawka, Lipnica, Tymowa i Czchów za kontraktem i złożeniem kaucyi w kwocie 200 złr.

Urząd pocztowy Wzdów będzie połączony z urzędem pocztowym w Grabownicy codzienną pocztą pieszą; Czchów codzienną pocztą pieszą z Zakliczynem; zaś urzęda pocztowe Łapanów, Muchawka, Lipnica i Tymowa codzienną jazdą posłańczą między Gdowem przez Muchawkę, Tymowę, Zakliczyn i Biecz.

Pobory poczmistrzów przy każdym wymienionym urzędzie pocztowym:

Sto ośmdziesiąt złr. dotacya i trzydzieści sześć złr. rocznie na pauszale kancelaryjne, i za utrzymanie poczty pieszej z Wzdowa do Grabownicy i napowrót, z Czchowa do Zakliczyna i napowrót, poczmistrze zaś w Muchawce i Tymowie za udział w utrzymaniu jazdy posłańczej na przestrzeni Gdów-Biecz oznaczyć się mające roczne pauszale.

Kompetujący o jedną z tych posad winni są wnieść swoje w dowody wieku, majątku, moralności i dotychczasowego zatrudnienia zaopatrzone podania do 31. lipca b. r. do c. k. kraj. Dyrekcyi poczt we Lwowie, i mają żądania swoje co do wynagrodzenia za utrzymanie poczt liczebnie w jak najniższych kwotach podać, a to: o pocztę Wzdów za utrzymanie codziennej poczty pieszej do Grabownicy i napowrót, o pocztę Czchów za utrzymanie codziennej poczty pieszej do Zakliczyna i napowrót, o pocztę w Muchawce za utrzymanie codziennej jazdy posłańczej raz do Gdowa i napowrót, drugi raz do Tymowy i napowrót, o pocztę w Tymowie za utrzymanie codziennej jazdy posłańczej raz do Zakliczyna i napowrót, drugi raz do Muchawki i napowrót.

C. k. krajowa Dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 9. lipca 1870.

Concurs.

Nro. 10965. Postmeistersstellen bei den neu zu errichtenden Postämtern:

Wzdów, Łapanów, Muchawka, Lipnica, Tymowa und Czchów gegen Vertrag und 200 fl. Caution.

Das Postamt Wzdów wird seine Verbindung durch tägliche Fußbotenposten nach Grabownice, jenes in Czchów durch tägliche Fußbotenposten nach Zakliczyn, das Postamt Łapanów, Muchawka, Lipnica und Tymowa aber durch einen neu einzuführenden täglichen Botenfahrtcours zwischen Gdów über Muchawka, Tymowa, Zakliczyn und Biecz enthalten.

Bezüge der Postmeister in jedem dieser Orte:

Einhunder Achtzig Gulden Bestallung und Dreißig Sechs Gulden Amtspauschale jährlich, und insoferne dem Postmeister in Wzdów die Unterhaltung der Fußbotenposten nach und von Grabownica, jenem in Czchów die Unterhaltung der Fußbotenposten nach Zakliczyn und retour, dem Postmeister in Muchawka und Tymowa aber ein Antheil an der Beförderung auf dem Botenfahrtcourse Gdów-Biecz überlassen werden sollte, in einem diesfalls mit ihnen zu vereinbarenden Jahrespauschale.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung bis 31. Juli l. J. bei der k. k. galiz. Postdirection in Lemberg einzubringen, und ist von den Bewerbern um die Post in Wzdów auch die geringste Jahresforderung für die Unterhaltung der täglichen Fußbotenposten nach Grabownica und retour, von jenen um die Post in Czchów das geringste Jahrespauschale für die Fußbotenposten nach Zakliczyn und retour, von den Bewerbern um die Post in Muchawka die geringste Jahresforderung für Unterhaltung der täglichen Botenfahrten einerseits bis Gdów und retour, andererseits bis Tymowa und retour, von den Bewerbern um die Post in Tymowa die geringste Jahresforderung für Unterhaltung täglicher Botenfahrten einerseits nach Zakliczyn und zurück, andererseits nach Muchawka und retour ziffermäßig anzugeben.

K. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, 9. Juli 1870.

(1616) **Edykt.** (1)

Nr. 2747. Ces. król. sąd powiatowy przychylając się do prośby Wojciecha Gurgula w celu zaspokojenia tegoż pretensyi w kwocie 132 złr. w. a. wraz z kosztami w kwotach 3 złr. 6 kr., 9 złr. 34½ kr., 2 złr., 7 złr. 34½ kr., 2 złr. 40 kr., 8 złr. 34½ kr., 3 złr. i 1 złr. 68 kr. wal. austr. przyznanemi, do publicznej sprzedaży realności pod L. 75 w Dołach położonej, własnością Stanisława Gurgula będącej, z 12 morgów gruntu i budynków mieszkalnych i gospodarczych się składającej, w miejsce trzeciego terminu licytacyjnego, który wedle uchwały z dnia 27. października 1869 L. 5014 na dzień 25. stycznia 1869 był wyznaczony, a na mocy uchwały z dnia 8. stycznia 1870 L. 59 wstrzymany, wyznacza nowy termin, który się w dniu 27go września 1870 o godzinie 9tej przed południem w gmachu sądowym odbędzie pod warunkami w uchwale z dnia 27. października 1869 l. 5014 podanemi.

Brzesko, dnia 6. lipca 1870.

(1617) **Edict.** (1)

Nro. 2737. Vom k. k. Bezirksgerichte Buczacz wird hiemit bekannt gemacht, daß über das Tabulargesuch der Gittel Littmann de praes. 21. Jänner 1868 Zl. 173 der h. o. Grundbuchsführung aufgetragen wird, bei dem Umstande, als das auf diese Realität Bezug habende Grundbuch abhanden gekommen ist, aus dem bereits im Urkundenbuche Thom. XIV. pag. 226 und 227 ingrossirten Vertrage dtto. Buczacz 2. April 1840 nach vorläufiger Ingroßirung des Protocolls vom 4. Mai 1870 Zl. 2110 die Freyde Hofmann als Eigenthümerin dieser Realität, hingegen aus dem Kaufvertrage dtto. Buczacz am 19. Jänner 1868 die Gittel Littmann als letzte Eigenthümerin dieser Realität zu intabuliren.

Hievon wird Gittel Littmann und Freyde Hoffmann zu eigenen Händen, und die unbekannten Hypothekargläubiger zu Händen des Curators Moses Chaim Littmann verständigt.

Da die Hypothekargläubiger dieser Realität unbekannt sind, so wird denselben auf ihre Gefahr und Kosten der hiesige Insaße Moses Chaim Littmann zum Curator bestellt, und demselben der h. g. Tabularbescheid vom 28. Juni 1870 Zl. 2737 zu Händen dieses Curators mit dem zugestellt, daß sie innerhalb Jahresfrist ihre etwaigen mit der Tabularklausel versehenen Urkunden behufs Wiedereintragung ihrer Forderungen im Lastenstande dieser Realität diesem Gerichte vorzulegen haben, als sonst nach Verlauf dieser Frist keine Wiedereintragung Platz greifen wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Buczacz, am 28. Juni 1870.

(1622) **Konkurs.** (1)

L. 1085-Pr. W celu obsadzenia posady adjunkta sądowego przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie z roczną płacą 900 zł., ewentualnie 800 zł. w. a. rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem 14-dniowym od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej Gazecie lwowskiej.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje prośby załącznikami należycie poparte, wnieść do Prezydyum tutejszego c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 11. lipca 1870.

(1619) **Edykt.** (1)

L. 2104. C. k. sąd powiatowy w Kossowie podaje do wiadomości, że na dniu 25go lutego 1869 zmarł Antoni Pietruszyński w Utoropach bez ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ tutejszemu sądowi wiadomem nie jest, czyli i jakim osobom prawo do jego spadku przysłuża, przeto wzywa się wszystkich tych, którzyby z jakiegobądź tytułu do tego spadku prawo sobie rościli, by prawo do spadku w przeciągu jednego roku tutejszemu sądowi wykazali i swe oświadczenie wnieśli, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego Michała Bojczuka z Utorop kuratorem się ustanawia z temi, którzy się zgłoszą i z prawem do spadku się wykażą przeprowadzony i przyznany, część zaś spadku nieprzyjęta lub gdyby się do niego nikt nie zgłosił, cały spadek państwu przypadnie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kossów, dnia 9. lipca 1870.

(1618) **Edykt.** (1)

L. 1958. C. k. sąd powiatowy we Frysztaku ogłasza, że stosownie do orzeczenia c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z d. 30. czerwca 1870 l. 9715, że Michał Piotrowski jako marnotrawca pod kuratelę postawiony być ma, temuż Pawła Mastala gospodarza z Łąk za kuratora do majątku ustanowiono.

Z c. k. sądu powiatowego.

Frysztak, dnia 9. lipca 1870.

(1615) **Edykt.** (1)

L. 7068. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszem wiadomo czyni, że na prośbę kasy sierocej w Tarnowie celem wydobycia sum 1260 zł., 560 zł. i 1240 zł. w. a. z przynal. na II., III. i IV. miejscu tabeli płatniczej z dnia 30. października 1868 liczba 11287 umieszczonych, odbędzie się przymusowa relicytacya realności w Tarnowie na Zawalu pod l. 57 i 165 położonych, przedtem Heleny i Maryanny Hołyńskich, Władysława Herolda, masy spadkowej Edmunda Herolda, Wacława Herolda i Sydonii Skorutowej własnych, następnie na rzecz nabywcy na publicznej licytacyi 4. września 1867 odbytej Emanuela Mendla Mandelbauma intabulowanych, w dniu 19. sierpnia 1870 o godzinie 10. przedpołudniem w gmachu sądu tutejszego pod następującemi warunkami:

1. Sprzedaż realności w Tarnowie pod l. 57 i 165 na Zawalu położonych, odbędzie się tylko w jednym terminie, na którym realności te także niżej ceny szacunkowej, aktem oszacowania sądowego w ilości 13596 zł. 82 kr. w. a. wyjednanej, za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedane będą.

2. Chęć kupienia mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej 680 zł. w. a. w gotówce, lub w galicyjskich listach zastawnych albo obligacyach publicznych według kursu ostatniego gazetą oznaczonego jako wadyum, które to wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymane, innym zaś kupującym po ukończeniu licytacyi natychmiast zwrócone zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 20. maja 1870.

(1620) **Concurs-Ausschreibung.**

Nr. 801 - L. Sch. R. Am k. k. Gymnasium in Marburg ist eine Lehrerstelle für classische Philologie in Erledigung gekommen, mit welcher die durch das Gesetz vom 9. April 1870 sistemisirten Bezüge verbunden sind.

Bewerber, welche zugleich für philosophische Propädeutig oder für das deutsche Sprachfach befähigt sind, werden besonders berücksichtigt.

Die vorschriftsmäßig instruirten Gesuche sind längstens bis 15. Juli d. J. im Dienstwege bei dem k. k. steiermark. Landesschulrathe einzubringen.

Vom k. k. steuermark. Landesschulrathe.

Gratz, am 22. Mai 1870.

(1586) **Edykt.** (3)

L. 5611. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do publicznej wiadomości, iż w skutek prośby Arona Nebenzahla dozwala i rozpisuje celem pokrycia pretensyi przez Arona Nebenzahla przeciw Erazmowi Kosterkiewiczowi w kwocie 500 zł. a. w. wygranej wraz z odsetkami po 6proc. od dnia 16go kwietnia 1866 i kosztami w ilości 9 zł. 87 kr., 3 zł. 47 kr. już poprzednio przyznanemi, niemniej kosztów niniejszych w umiarkowanej ilości 15 zł. w. a. przyznanych w myśl dekretu nadwornego z 27. października 1797 Nr. 385 Z. P. S. egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę sum 252 zł., 252 zł. i 252 zł. z procentem, w stanie biernym realności Wilhelma Zanderera pod Nr. 160 i 161 w Nowym Sączu, tudzież połowy realności Anieli Zanderer pod Nr. 34 w Nowym Sączu na rzecz Erazma Kosterkiewicza Dom. III. pag. 165. n. 34. on., Dom. VII. pag. 368. n. 17. on. i Dom. VIII. pag. 39. n. 29. on. ciążących, którato licytacya w trzech terminach, a to na dniu 19. lipca 1870, na dniu 2. sierpnia 1870 i na dniu 16. sierpnia 1870, każdego razu o godzinie 10tej przed południem w kancelaryi c. k. notaryusza Żywickiego jako komisarza sądowego przedsięwziętą zostanie w ten sposób, że na dwóch pierwszych terminach takowa tylko wyżej ceny wywołania, a przynajmniej za takową, w trzecim zaś terminie także niżej ceny wywołania za jakąkolwiek cenę zostaną sprzedane pod następującemi warunkami:

1. Każda suma sprzedaje się osobno wraz z procentem i wszystkiemi przynależytościami ryczałtowo bez zaręczenia jakiegokolwiek rodzaju za rzeczywistość lub pewność.

2. Jako cenę wywołania stanowi się cała suma kapitalna i każda suma na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej tej ceny albo za takową, zaś na trzecim terminie także niżej takowej za jaką bądź cenę będzie sprzedawaną.

3. Każden chęć kupienia mający ma przed licytacyą złożyć do rąk komisyi zakład 10proc. czyli dziesiątą część ceny wywołania gotówką lub w papierach rządowych, lub listach zastawnych takowych instytutów kredytowych, które przez rząd są upoważnione do ich wydania, które wszystkie papiery będą przyjęte w wartości z ostatniego kursu Gazety wiedeńskiej okazującej się.

Zakład przez najwięcej ofiarującego gotówką złożony, będzie zatrzymanym, innym zaś licytantom zaraz po ukończonej licytacyi zostanie zwróconym.

4. Chęć kupienia mającym wolno wyciągi gruntowe sum sprzedawać się mających w sądowej registraturze przejrzeć lub w odpisach podnieść.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się obie strony, t. j. Arona Nebenzahla i Erazma Kosterkiewicza, małżonków Wilhelma i Anielę Zandererów, dalej wierzycieli prawo hipoteki na sumach sprzedać się mających posiadających, jako to: Feliksa Chrząszczyńskiego, Mojżesza Leizera, wreszcie wszystkich tych, którzyby po dniu 17. listopada 1869 jako dniu wydania przedłożonych wyciągów gruntowych na owych sumach prawo hipoteki nabyli, lub którymby uchwała niniejsza, lub przyszłe w tej sprawie wydać się mające uchwały z jakiegobądź powodu wcale nie, albo w czasie należytym nie mogłyby być doręczone do rąk kuratora p. adwokata Dra. Zielińskiego.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 14. lipca 1870.

(1624) **Edykt.**

L. 32159. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że pod dniem 18. czerwca 1870 zaciągniętą została do rejestru handlowego firm pojedyńczych zgłoszona firma handlowa Max Landesberger dla przedsiębiorstwa interesów wekslowych i komisowych we Lwowie.

Lwów, dnia 22. czerwca 1870.

(1625) **Edykt.**

L. 32160. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że pod dniem 18. czerwca 1870 wykreśloną została z rejestru handlowego firm spółkowy firma handlowa Wohl S. W. et Goldbaum dla handlu towarami korzennemi we Lwowie.

Lwów, dnia 22. czerwca 1870.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.